

Reis i sacerdots

Dm, 16/11/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Les persecucions d'Antíoc Epífanes en temps dels Macabeus van despertar a Israel el pensament apocalíptic que, davant el desastre que suposava la persecució, esperava el seu acabament amb els ulls posats en un govern de Déu sobre tot el món i la corresponent victòria sobre els enemics perseguidors. Els cristians van heretar del pensament apocalíptic jueu aquestes esperances messiàniques. Els primers cristians pensaven que la implantació del Regne de Déu i el judici contra els pecadors seria immediat, però els esdeveniments aviat ho van desmentir. Les primeres persecucions i la caiguda de Jerusalem dispararen les primeres alarmes. Quan Domicià accedí al poder va obligar a tots els ciutadans a practicar el culte a la deessa Roma a fi de lligar i estructurar política i religiosament la unitat de l'imperi. Els cristians s'hi van oposar, per ells era inconcebible adorar l'emperador i altres déus perquè l'única divinitat era la del Déu revelat per Jesús. Segurament començaren persecucions locals a Àsia menor.

Aquest ambient va propiciar la redacció del llibre de l'Apocalipsi del que, en la segona lectura d'avui, festivitat de Crist Rei, en llegim uns versets del començament del primer capítol (Ap 1,5-8). Els primers cristians es valgueren del llenguatge apocalíptic jueu per confeccionar un llibre que exposa que existeix un pla diví que fa moure la història i que imposarà el triomf de Déu sobre tota mena de forces adverses, representades per l'imperi romà. En les reunions de les comunitats de l'Àsia menor, davant el perill present o imminent de la persecució, es llegia el llibre esperant un final victoriós i triomfal. Els enemics perdrien la batalla final i els que s'haurien mantingut fidels rebrien el premi merescut.

La lectura comença enumerant tres títols aplicats a Jesús que rememoren la passió, la resurrecció i l'enaltiment de Jesús. Ens fixem en el tercer: "sobirà dels reis de la terra". Jesús és l'únic senyor i a ell estan sotmesos els emperadors, tot i les seves pretensions divines. El domini sobre els reis que amenacen la comunitat ha d'enfortir la confiança dels cristians.

Quan es va escriure el llibre de l'Apocalipsi els reis eren els emperadors romans i aquests solien portar el títol de Pontifex Maximus, és a dir, ostentaven el màxim poder sacerdotal. En contraposició a aquest poder el text d'avui anomena els cristians: "casal reial, sacerdots dedicats a Déu"; en quin sentit s'han de llegir aquestes expressions?.

Israel tenia consciència de que Déu era rei de tot el món (Dn 5,21), però d'una manera particular es considerava que ell era la plasmació del regne de Déu a la terra que, amb l'arribada del messies, instauraria un món perfecte on la reialesa del Senyor seria indiscutible. El Senyor era el rei d'Israel (Is 33,22; Sl 93,1; 97,1; 145,1). Aquest regnat universal de Déu es converteix en Jesús en la proclamació de l'adveniment de Regne de Déu. Amb la resurrecció de Jesús, victòria sobre la mort, ha començat el domini sobre les forces del mal i, en conseqüència, l'inici de la reialesa de Jesús. El fonament de la reialesa dels cristians no pot ser altre que la participació en la reialesa de Jesús. Si aquesta ha començat a ser una realitat a partir de la seva resurrecció, la reialesa dels creients, en tant que beneficiats de la resurrecció de Jesús, ha començat a ser ja una realitat.

Els antics sacerdots d'Israel tenien cura dels afers religiosos del poble. Presidien els rituals religiosos i eren encarregats de dur a terme els sacrificis prescrits per la Llei. Sobretot feien d'intermediaris entre Déu i el poble. El que diem indica cap on pot anar el sacerdoti dels cristians. Per ells tota la vida és un acte de culte. Davant el fals sacerdoti dels emperadors, els creients són els veritables sacerdots que ofereixen la seva vida i la seva existència com un acte de culte. Pau diu als romans: "us exhorto a oferir-vos vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable a Déu: aquest ha de ser el vostre culte veritable" (12,1). A més d'això ells són els intermediaris entre Déu i la humanitat i això s'ha d'entendre en el sentit de les paraules de Mateu: "Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel" (5,16).

Diumenge 34 durant l'any. Festivitat de Crist Rei. 21 de Novembre de 2021